

Urszula Wodnicka-Kasprzak

DOI: 10.21858/msr.46.05

Nr woluminu: 46

[Wróć do wydania](#)

[Wróć do listy wydań](#)

To miejsce jedyne w swoim rodzaju. Jego tożsamość wyznaczyły polskie dzieje i człowiek jako twórca form materialnych we współpracy z procesami natury. Jest dziełem zbiorowym, kształtowanym wciąż od ponad stulecia. Wizerunek kreowany przez kolejne pokolenia nieustannie na nowo daje się czytać – jako całość lub wycinkowo – poprzez pojedyncze nagrobki i pomniki, szczególnie te o wartości artystycznej. A są na Wojskowych Powązkach ślady działalności uznanych twórców, których nazwiska i same dzieła w przestrzeni cmentarza zwyczajnie pozostają nieekspozowane. Niniejsze opracowanie ma na celu zatrzymanie uwagi na niektórych realizacjach, by pozbawić je anonimowości co do autora, aby mogły być również odbierane w pełniejszym kontekście kultury i czasu, w którym powstały. Artykuł jest efektem wielokrotnych wycieczek po cmentarzu z aparatem w rękę, trudu kadrowania możliwie wyizolowanych z otoczenia ujęć interesujących form pomników oraz poszukiwań danych dotyczących ich autorów.

[MSR_46_05_Wodnicka-KasprzakPobierz](#)